

SCRISOARE CIRCULARĂ - aprilie 1996

Vă salut pe toți din toată inima, pe cei de aproape și de departe, în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos cu cuvântul din Apocalipsa 1 de la vers. 17b-18: *"Nu te teme! EU sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. EU țin cheile morții și ale Locuinței morților."*

Expresia *"Nu te teme!"* o găsim de peste șaptezeci de ori în Biblie, începând de la Avraam în Genesa 15,1 până la Apocalipsa. Domnul a mijlocit adăpost și încredere în toate timpurile pentru ai Lui cu cuvintele *"Nu te teme!"*. Mai ales în Evangheliile, întâlnim *"Nu te teme"* și *"Crede numai"* în diferite situații. Și astăzi mai găsim mângâiere în aceste cuvinte, indiferent în ce stare ne aflăm. Apostolul Ioan scrie: *"În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme, n-a ajuns desăvârșit în dragoste."* (1 Ioan 4, 18). Credincioșii adevărați nu trebuie să se teamă de nimic, căci pedeapsa lor a fost pusă pe Mielul lui Dumnezeu, pentru ca ei să aibă pace și prin rănilor Lui ei sunt vindecați. Dragostea lui Dumnezeu a fost descoperită pe deplin pe crucea de pe Golgota în Fiul lui Dumnezeu pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu.

Cuvântul spus de Pavel: *"Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine"* nu poate fi destul de des pus în evidență. Ca Fiu al lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru a luat parte cu noi în trupul Lui de carne. *"Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor."* (Evrei 2, 14-15). Conform mărturiei din Scriptură, noi suntem mântuiți pe deplin prin sângele Noului legământ, neprihăniți prin har, sfințiți în Numele Său, deja desăvârșiți și aduși la țintă (Evrei 10, 14). Pe când mai eram morți în păcat și fărădelege, Dumnezeu ne-a dat viață cu Hristos, ne-a înviat cu El și ne-a adus în ceruri (Ef. 2). Vinerea mare, duminica Paștilor, Înălțarea Domnului, Rusaliile nu sunt sărbători pe care le întâmpinăm o dată pe an cu un serviciu divin deosebit, ci sunt evenimente istorice mântuitoare ale planului de mântuire realizat de Dumnezeul nostru, la care avem voie să luăm parte împreună cu toți cei mântuiți. Nouă ne-a fost dăruită iertarea, neprihănirea, înnoirea, nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt. Noi suntem într-adevăr aleși înainte de întemeierea lumii și rânduiți mai dinainte ca fii și fiice ale lui Dumnezeu (Ef. 1, ș.a.). Cine crede aceasta din inimă și a trăit-o, nu se mai teme nici de prezent și nici de viitor. Pentru că avem voie să recunoaștem semnele timpului, ne ridicăm capetele, așa cum este scris, pentru că știm că mântuirea noastră se apropie.

Confirmarea

Este pur și simplu minunat cum Domnul Dumnezeu a prezis dinainte totul în Vechiul Testament prin gura proorocilor și apoi a confirmat prin apostolii Săi în Noul Testament împlinirea celor proorocite. În total găsim în Noul Testament 845 de citate din Vechiul, dintre care 333 se referă la Hristos. 109 s-au împlinit la prima Lui venire, 25 din ele în ultimele 24 de ore când El a suferit și a murit. Pentru că Dumnezeu este adevărat, El împlinește fiecare din cuvintele Lui, și acelea care sunt acum în legătură cu revenirea Lui, cu Israel și cu toate evenimentele timpului din urmă. *"După aceea, Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să îplinească Scriptura, a zis: 'Mi-e sete!' Când a luat Isus oțetul, a zis: 'S-a isprăvit!' Apoi Și-a plecat capul, și Și-a dat duhul."* (Ioan 19, 28-30). Nici o expresie profetică nu trebuia interpretată sau explicată, totul s-a împlinit literalmente așa cum a fost prezis. Același lucru este și pentru revenirea lui Isus Hristos și diferitele Lui venituri. Cuvintele: *"...ca să se îplinească Scriptura"* sunt valabile pentru totdeauna. Cuvântul profetic nu admite tălmăciri proprii (2 Pet. 1, 20). Totul se întâmplă cum este scris. Amin. Cine interpretează, pierde împlinirea; cine nu interpretează, ci crede simplu și poate aștepta, trăiește împlinirea. Cu împlinirea evenimentelor prezise din Sfânta Scriptură, Cel înviat le deschide alor Săi mintea pentru Scripturi. *"Apoi le-a zis: 'Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi.' Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile."* (Luca 24:44-45).

De fiecare dată când se împlinește Sfânta Scriptură înaintea ochilor noștri, putem citi negru pe alb și putem striga ca Domnul nostru în Luca 4, 21: *"Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit."* Sfânta Scriptură trebuie văzută și vestită numai în legătură cu împlinirea. Indiferent despre care întrebare, temă, învățătură sau trăire este vorba: întotdeauna sunt în concordanță Vechiul cu Noul Testament, proorocii cu apostolii, cele prezise și împlinirea lor. Toți slujitorii însărcinați și trimiși de Dumnezeu învață în armonie cu întreaga mărturie a Sfintei Scripturi. Ei sunt în același duh, au aceeași descoperire, învățătură și practică ca și apostolii.

Și astăzi mai putem spune la fiecare temă biblică împreună cu înaintașii noștri din slujba apostolică: *"Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor, după cum este scris"* (Fap. 15, 15). Pavel a pus mare preț ca vestirea lui și mărturia lui să fie întemeiate pe Cuvântul profetic: *"Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus proorocii și Moise că are să se întâmple"* (Fap. 26, 22). În ultimul capitol din Faptele apostolilor se accentuează încă o dată pe Vechiul Testament: *"I-au hotărât o zi, și au venit mai mulți la locuința lui. Pavel le-a*

vestit Împărăția lui Dumnezeu, le-a adus dovezi, și a căutat să-i încredințeze, prin Legea lui Moise și prin Prooroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ținea de dimineață până seara.” (Fap. 28, 23). Așa arată vestirea adevărată a Cuvântului în Noul Testament!

Revenirea lui Hristos

Pentru apostolul Pavel tema despre revenirea lui Hristos a fost foarte importantă. De treisprezece ori el a amintit botezul, dar de cincizeci de ori a vorbit despre revenire. Mai exact spus, fiecare al treizecilea verset din Noul Testament se referă la a doua venire, respectiv la revenirea lui Isus Hristos. Aceasta este o temă importantă, centrală, în Sfânta Scriptură. Așa cum nădejdea israeliților credincioși a fost și este iarăși venirea lui Mesiah, așa este și pentru credincioșii dintre neamuri revenirea lui Isus Hristos. „*Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat.*” (1 Ioan 3, 3). Așa cum a fost predicat și scris deseori: Revenirea lui Hristos va fi cel mai mare eveniment la sfârșitul timpului de har! Toate amănuntele legate de aceasta și ce se va întâmpla, este descris concret în Cuvânt. Atunci când va veni Mirele ceresc să ia sus la nunta Mielului pe Mireasa Lui pământească, se va împlini Mat. 25, 1-10 literalmente: Jumătatea fecioarelor, care merg în întâmpinarea Mirelui, este pregătită într-adevăr și va intra la nuntă. Depinde de „pregătire”, așa cum este scris: „*Soția Lui s-a pregătit!*” (Apoc. 19, 7). În diferite texte biblice ni se prezintă în fața ochilor alegerea, care se va face de cunoscut: doi vor fi în pat, doi vor măcina într-o moară, doi vor fi pe câmp, etc.; unul va fi luat, celălalt rămâne înapoi.

La revenirea lui Isus Hristos, se vor împlini literalmente toate textele biblice care sunt în această legătură, și ceea ce este scris în epistola apostolului Pavel către Corinteni: „*Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați*” (1 Cor. 15, 51). Pavel a scris această taină care i-a fost descoperită; el a zis clar cum se va întâmpla, și anume că în timpul revenirii lui Hristos, cei vii în Hristos nu vor muri mai întâi, ci vor fi direct transformați. Acest gând el îl continuă în 2 Cor. 5, unde el vroia să fie direct îmbrăcat prin transformare, și nu mai întâi dezbrăcat prin moarte.

Foarte important la această temă este că revenirea lui Isus Hristos nu se întinde peste ani, săptămâni sau zile și nici nu are loc în diferite etape, ci așa cum a spus însuși Domnul Isus: „*Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.*” (Mat. 24, 27). Pavel este în deplină concordanță cu cuvintele Domnului și descrie cum se va întâmpla: „*Într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.*” (1 Cor. 15, 52). La această trâmbiță se referă apostolul în 1 Tes. 4 când scrie: „*Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.*” (vers. 16-17). Pavel nu a vorbit în neștiință, ci a avut absolutul Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea el a putut să și scrie: „*Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în el. Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului.*” (1 Tes. 4, 14-15a). Mai clar, mai cuprinzător și cu toate amănuntele cum este prezentat în Sfânta Scriptură, nu poate fi spus. Cine învață că Domnul Isus a venit deja, a părăsit Cuvântul și și-a pierdut mințile; el este dezechilibrat și este de fapt sub influența anticreștină care neagă revenirea trupească a lui Isus Hristos și o spiritualizează. Învățătura că „parusia” lui Hristos a avut deja loc, nu are nici o bază biblică. Cuvântul „parusie” înseamnă „prezență trupească”. Toate traduceri Bibliei redau cele două texte importante, și anume 1 Ioan 4, 2 și 2 Ioan vers. 7, în diferite forme de timp. Primul se referă la venirea lui Isus Hristos atunci când Cuvântul a devenit trup, și sună astfel: „*Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu; și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist*” Apostolul continuă și scrie: „*Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.*” Ucenicul preferat al lui Isus prezintă clar spița de neam a copiilor adevărați ai lui Dumnezeu la sfârșitul cap. 5. El vorbește despre nașterea din Dumnezeu și subliniază: „*Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău.*” (vers. 19). În al doilea text, și anume 2 Ioan, vers. 7, apostolul se referă la revenirea lui Isus Hristos, deci la a doua Lui venire și scrie: „*Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!*” Acest text biblic este scris într-adevăr la forma viitoare în traduceri exacte, ca de exemplu în traducerea de dr. Hermann Menge, traducerea greacă Interlinear, cea ebraică „Bethel Edition”, „Biblia din Zurich” și altele. Cine neagă revenirea trupească a Domnului și spiritualizează venirea Lui, este în rătăcire și el însuși s-a descalificat pentru prima înviere, transformare și răpire! Isus a suferit în trupul Lui de carne, a murit, a fost îngropat și a înviat din morți în a treia zi. El însuși a spus după învierea Lui: „*Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.*” (Luca 24, 39). Toma a vrut, dar n-a putut să creadă până nu a văzut semnele în mâinile și în coasta Mântuitorului înviat (Ioan 20, 24-29). Noi Îl predicăm pe Hristos, Cel răstignit, înviat și înălțat la cer. Conform Fapte 1, 11 același Isus care a fost înălțat în trup la cer (Luca 24), va reveni în același fel.

Corepunzător planului de mântuire divin, Domnului nostru Îi rămân semnele mântuirii până la desăvârșirea Bisericii dintre neamuri și a aleșilor din Israel. Când se va pocăi Israelul, își vor întoarce privirea înspre

Cel răstignit, spre Cel pe care L-au străpuns (Zah. 12, 10), da, în fața întregii lumi Domnul nostru se va descoperi cu toată puterea și slava înainte de ridicarea Împărăției ca Cel care a fost răstignit: „Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.” (Apoc. 1, 7). Atunci fiecare genunchi se va apleca înaintea Lui, și fiecare limbă va recunoaște că Cel disprețuit de lume și răstignit pentru mântuirea alor Săi, este însuși Domnul. La revenirea Lui se va împlini: „El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.” (Fil.3:21). Ioan ne îndeamnă: „Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneala, și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.” (1 Ioan 2, 28+3, 2b). Aceasta este mântuirea isprăvită pentru suflet, duh și trup. Domnul slavei după al cărui chip am fost noi făcuți, a devenit asemănător nouă în trupul acesta de carne în care am păcătuit și care a fost destinat pentru moarte, pentru a muri în locul nostru, să ne ierte vina și păcatul, să avem ispășire totală, să biruim moartea și pe Satana, până la transformarea trupului și să fim ca El. Așa cum noi toți am purtat pământești chipul lui Adam, așa vom purta atunci chipul lui Hristos (1 Cor. 15, 45-49). În încheierea acestei teme care a fost tratată detaliat de apostoli, trebuie amintit ce a scris Petru în legătură cu revenirea lui Isus Hristos: „În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.” (2 Pet. 1, 16). La revenirea lui Isus Hristos se va descoperi puterea lui Dumnezeu, puterea învierii, puterea transformării. În această legătură scrie apostolul Petru cuvintele: „Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare.” (vers. 19). Același lucru avem voie să-l spunem și noi. Noi avem ambele: Cuvântul proorociei și Cuvântul apostolic. Noi credem cum spune Scriptura. Dar trebuie să se mai îplinească, și ce spun oamenii: „Iată, Hristosul este aici, sau acolo!” Domnul ne avertizează: „Să nu-l credeți.” (Mat. 24, 23). Hristos nu vine nici pe munte și nici în vale, nici în pustie și nici într-o odaie. Noi Îl vom întâmpina în văzduh, așa cum este scris. Aceasta este Așa vorbește Domnul. Cine a fost născut din nou din sămânța Cuvântului prin Duhul lui Dumnezeu, are legătură cu Cuvântul prin Duhul și poate crede numai cum spune Scriptura. Isus Hristos, care de la Rusalii este în toate zilele până la sfârșitul pământului în Duhul cu și în ai Lui, va reveni în trup; atunci trupurile noastre trecătoare și muritoare vor fi transformate în trupuri veșnice și nemuritoare, și astfel noi vom fi tot timpul la Domnul.

Treizeci de ani în slujbă

Cu o mulțumire adâncă pot să privesc înapoi la cei treizeci de ani în slujba Domnului. Din aprilie 1966 îi slujesc Domnului cu toată dăruirea conform însărcinării din 2 aprilie 1962. Cum am făcut-o de multe ori, vreau să subliniez în mod special credințioșia lui Dumnezeu pe care am trăit-o în diferite feluri. Dumnezeu este credincios, El este adevărat și Sfânt în tot ce face. Așa cum scrie Pavel către Corinteni, noi suntem lucrători ai lui Dumnezeu și avem voie să exercităm această slujbă primită prin har corespunzător vocii Lui. Eu sunt conștient că stau înaintea lui Dumnezeu ca toți acei pe care i-a însărcinat Domnul vreodată, și eu trebuie să-I dau socoteală pentru tot ce am predicat și am învățat. Conștiința mea îmi mărturisește în Duhul Sfânt, că eu am vestit în toți anii numai ceea ce este scris în Cuvânt, și de aceea voi avea trecere înaintea lui Dumnezeu împreună cu voi toți care credeți cum spune Scriptura. Despre trăirile, ocrotirile și călăuzirile pe care le-am aflat, s-ar putea scrie cărți.

A doua oară în acești ani de slujbă, a trebuit să anulez din nou împotriva voii mele, adunările planificate din luna aceasta. Iarăși a fost mâna Domnului care a făcut-o astfel. Joi, 11 aprilie 1996 am vrut să zbor la ora 16. 45 de la Düsseldorf la Berlin, vineri, în 12, la Praga și de acolo în 13 mai departe la adunările din Bratislava. Din cauza unei răni la piciorul drept am fost nevoit să anulez această călătorie. Când am aflat că în terminalul A din aeroportul Düsseldorf a avut loc un incendiu după ora 16.00 care a costat 16 vieți omenești, mi-a devenit conștient că eu aș fi putut fi a 17-a victimă. Fără să vreau mi-am amintit de călătoria în India care a trebuit s-o anulez în anul 1976. În avionul către Madras pentru care am fost înregistrat, au ars atunci în văzduh 96 de pasageri, scurt timp după decolarea din Bombay. Sigur eu aș fi fost al 97-lea pasager, dacă Domnul nu mi-ar fi poruncit să anulez călătoria. Plin de mulțumire pot să privesc înapoi la multe evenimente cu Dumnezeu și călăuziri deosebite în care Domnul a ținut mâna Lui ocrotitoare peste mine. Dar cel mai mare lucru pentru mine este menținerea în Cuvânt și călăuzirea în întregul plan al lui Dumnezeu, care nu a mai fost descoperit niciodată așa de desăvârșit și atotcuprinzător. Această siguranță nu vine de la mine, ci din absolutul Cuvântului lui Dumnezeu. Nici un bărbat al lui Dumnezeu nu a fost un absolut. Absolutul a fost întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu ca autoritate divină, care a fost vestit mai departe prin gură omenească. Până astăzi, și asta o spun spre slava lui Dumnezeu, am prezentat numai ceea ce am putut învăța din Sfânta Scriptură. Amintiți-mă pe mine și întreaga lucrare misionară, precum și pe toți frații lucrători mai departe în rugăciunile voastre zilnice. Domnul să vă binecuvânteze pe toți acei care sprijiniți lucrarea misionară și luați parte la ceea ce face Dumnezeu acum. EL să vă răsplătească și să fie cu voi toți.

Din însărcinarea lui Dumnezeu,
Fr. Frank